

специфічних особливостях зазначених вище правових актів, а також стане підґрунтям для подальших наукових досліджень у цій царині.

Використана література:

1. Алексеев С.С. Право: азбука – теория – философия: Опыт комплексного исследования. – М.: "Статут", 1999. – 712 с.
2. Власов Ю.Л. Проблемы толмачення норм права: Монографія. – К.: Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, 2001. – 180 с.
3. Конституція України. – К.: Видавничий Дім "Ін Юре", 2006. – 144 с.
4. Рабінович П.М. Основи загальної теорії права та держави. Видання 5 – те, зі змінами. Навчальний посібник. – К.: Атіка. – 2001. – 176 с.
5. Скакун О.Ф. Теорія держави і права: Підручник / Пер. з рос. – Харків: Консум, 2001. – 656 с.
6. Теорія держави і права: Навч. Посіб. / А.М. Колодій, В.В. Копейчиков, С.Л. Лисенков та ін.; За заг. ред. С.Л. Лисенкова, В.В. Копейчикова. – К.: Юрінком Інтер, 2002. – 368 с. – Бібліогр.: С. – 358–364.
7. Тесленко М.В. Судебний конституційний контроль в Україні: Монографія. Вступ. Стаття В.Ф. Погорилко. – К.: Ін-т государства и права им. В.М. Корецкого НАН Украины, 2001. – 344 с.

Стаття надійшла до редколегії 14.09.2010 р.

УДК 343.123(477)

Г.М. Гапотченко

УДОСКОНАЛЕННЯ НОРМ КПК УКРАЇНИ, ЩО РЕГУЛЮЮТЬ ПОРУШЕННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ СПРАВИ

У статті досліджуються питання процесуальної діяльності в стадії порушення кримінальної справи. Автор вносить пропозиції щодо удосконалення норм Кримінально-процесуального кодексу, які регулюють порушення кримінальної справи.

Ключові слова: *кримінально-процесуальна діяльність, кримінальна справа, заява (повідомлення) про злочин, слідчий, оперативно-розшукова діяльність.*

В статье исследуются вопросы процессуальной деятельности в стадии возбуждения уголовного дела. Автор вносит предложения по усовершенствованию норм Уголовно-процесуального кодекса, которые регулируют возбуждение уголовного дела.

Ключевые слова: *уголовно-процесуальна діяльність, уголовное дело, заявление (сообщение) о преступлении, следователь, оперативно-розыскная деятельность.*

This article investigates the issue of procedural stages in criminal proceedings. The author makes suggestions for improving the standards of the Criminal Procedure Code which regulate the criminal case.

Key words: *procedural criminal activity, criminal cases, a statement (message) about crime investigator, detective and search activity.*

Законність процесуальної діяльності з порушення кримінальної справи прямо залежить від її чіткого врегулювання нормами Кримінально-процесуального кодексу (далі – КПК) України, а також від одностайного розуміння і неухильного їх дотримання всіма суб'єктами, які відповідно до законодавства України уповноважені вести кримінальний процес. Питання процесуальної діяльності у стадії порушення кримінальної справи досліджувалися в наукових працях В.П.Горбачова [1, с. 129-145], Ю.М. Грошевого, Е.О. Дідоренка, Б.Г. Розовського [2, с. 73-78], А.Я. Дубинського [3, с. 93-101], В.С. Зеленецького [4, с. 3-340], Л.М. Лобойка [5, с. 1-18], Є.Д. Лук'янчикова [6, с. 180-193], О.Р.Михайленка [7, с. 42-233] та інших науковців.

Аналіз результатів практичної діяльності слідчих підрозділів МВС, податкової міліції і прокуратури України за останні роки, а також думок вчених, які висвітлені у науковій літературі, свідчить, що окремі питання, які стосуються процесуальної діяльності у стадії порушення кримінальної справи є суперечливими, дискусійними і потребують вдосконалення.

Це стосується конкретизації приводів і підстав до початку процесуальної діяльності, застосування більш широкого комплексу пізнавальних дій і засобів перевірки заяв (повідомлень) про злочини, оптимізації строків у стадії вирішення питання про порушення кримінальної справи, розмежування компетенції і повноважень посадових осіб щодо їх діяльності у вказаній стадії, чіткого законодавчого визначення підстав для перевірки первинної інформації про злочин шляхом проведення оперативно-розшукової діяльності.

Зміни і доповнення, які внесені до КПК України, не вирішують і не розв'язують вказаних питань, а лише призводять до ще більших запитань і суперечностей.

Проведене нами дослідження вказує, що КПК необхідно змінювати і доповнювати лише у комплексі норм, які регулюють процесуальну діяльність під час вирішення питання про порушення кримінальної справи. Пропонуємо окремі норми КПК України змінити, доповнити і викласти у наступній редакції.

Стаття 94. Приводи до початку кримінально-процесуальної діяльності

Приводом до початку кримінально-процесуальної діяльності є факт отримання (виявлення) і реєстрації органом дівання, слідчим, прокурором або судом відомостей, що вказують на можливе вчинення чи підготовку злочинного діяння, і зобов'язують зазначених посадових осіб почати кримінально-процесуальну діяльність, в межах якої виконати необхідний обсяг передбачених нормами КПК заходів та прийняти процесуальне рішення про порушення кримінальної справи, про відмову в її порушенні або направленні матеріалу за належністю.

Приводами до початку кримінально-процесуальної діяльності (кримінального процесу) є: 1) заяви або повідомлення підприємств, установ,

організацій, посадових осіб, представників влади, громадськості або окремих громадян; 2) повідомлення представників влади, громадськості або окремих громадян, які затримали підозрювану особу на місці вчинення злочину або з полчином; 3) явка з повинною; 4) повідомлення, що оприлюднені у засобах масової інформації і доведені належним чином до компетентних органів або сприйняті особисто уповноваженою посадовою особою; 5) безпосереднє виявлення органом дізнання, слідчим, прокурором або судом ознак злочину під час виконання ними своїх повноважень; 6) отримання або виявлення оперативно-розшукової інформації підрозділами, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність; 7) факт безвісного зникнення особи при обставинах, які можуть свідчити про наявність ознак злочину, що виявлений або доведений належним чином до компетентних органів.

Зазначені відомості можуть бути надані: а) особою, яка постраждала в наслідок злочинного діяння, або відносно якої підготовлюється злочин – у вигляді заяви; б) особою, яка сама вчинила злочин і повідомляє про нього компетентним органам – у вигляді заяви; в) будь-якою фізичною або юридичною особою, яка не постраждала від злочину, але має відомості про нього – у вигляді заяви або офіційного повідомлення; г) окремими практикуючими лікарями або медичними закладами щодо травм, тілесних ушкоджень або випадків смерті осіб, які могли бути спричинені внаслідок злочинного діяння – у вигляді письмового або усного повідомлення; д) посадовими особами компетентних органів, які випадково стали очевидцями злочину – у вигляді повідомлення або рапорту; а якщо внаслідок цього злочину вони постраждали, – у вигляді заяви; є) контролюючими органами і наглядовими установи – у вигляді офіційного повідомлення з додатками, які підтверджують факт злочинного діяння; ж) органами опікунства та піклування щодо порушення прав неповнолітніх, які можуть містити ознаки злочину – у вигляді офіційного повідомлення.

Безпосереднє виявлення або отримання ознак злочину посадовими особами, буде виступати приводом до початку кримінального процесу у випадках, коли: а) під час виконання своїх службових повноважень вони виявляють ознаки злочину, або його сліди чи наслідки – у вигляді рапорту; б) працівник органу дізнання отримує (виявляє) відомості про злочин під час виконання своїх адміністративних функцій або дізнання по іншому злочину – у вигляді рапорту чи постанови про виділення із справи окремих матеріалів для перевірки і прийняття рішення; в) слідчий виявляє ознаки іншого злочину під час розслідування кримінальної справи - у вигляді постанови про виділення зі справи окремих матеріалів для перевірки і прийняття рішення; г) прокурор виявляє ознаки злочину під час виконання нагляду за додержанням законів, у тому числі органами дізнання та досудового слідства при розслідуванні кримінальних справ; д) суддя або суд отримує (виявляє) відомості про інший злочин під час розгляду адміністративної чи кримінальної справи – у вигляді постанови або ухвали.

Під оперативно-розшуковою інформацією розуміються будь-які первісні відомості (фактичні дані) про протиправні діяння окремих осіб та груп, відповідальність за які передбачена Кримінальним кодексом України, розвідувально-підривну діяльність спеціальних служб іноземних держав та організацій, отримані або виявлені гласно чи таємно посадовими особами підрозділів, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність, зафіксовані належним чином у відповідному документі, доведені до відома керівника відповідного оперативного підрозділу та посадової особи, яка уповноважена здійснювати кримінальний процес, і спонукають (а у визначених законом випадках зобов'язують) зазначених посадових осіб в межах своєї компетенції вжити передбачених законом заходів щодо їх реєстрації, розгляду, перевірки (як за допомогою оперативно-розшукових заходів так і кримінально-процесуальних дій), та прийняття рішення відповідно до вимог ст.97 КПК України.

Відомості, що отримані або виявлені оперативним співробітником з джерел оперативної інформації набувають значення законного приводу до початку кримінально-процесуальної діяльності лише за умов їх належної фіксації і викладення у певному документі - протоколі отримання заяви (повідомлення) про ознаки злочину, або рапорті оперативного працівника.

Складання того чи іншого документа прямо залежить від джерела інформації та виду її отримання (пасивного) або виявлення (активного).

Як у протоколі, так і в рапорті обов'язково мають бути відображені наступні відомості: а) назва документу (у разі складання протоколу) або посаду керівника відповідного оперативного підрозділу, якому адресується рапорт; б) посада, прізвище, ім'я по батькові оперативного працівника, який виявив або отримав інформацію і складає протокол чи рапорт; в) дата та місце складання документу; г) письмове роз'яснення особі, яка надає інформацію, вимог ст.63 Конституції України, ст. 52-1 КПК України щодо права на забезпечення безпеки у разі наявності реальної загрози її життю, здоров'ю, житлу чи майну. Письмове попередження про кримінальну відповідальність за ст. 383 КК України за завідомо неправдиве повідомлення про вчинення злочину; д) відомості, що отримані (виявлені) з обов'язковим зазначенням справжніх джерел оперативної інформації (у тому числі повних анкетних даних осіб, від яких отримана інформація) або посиланням на електронні адреси носіїв інформації про ознаки злочину; е) перелік отриманих або виявлених (якщо такі є в наявності) предметів, схем, аудіо чи відео, електронних носіїв інформації тощо, які додаються до протоколу чи рапорту, та умови або обставини їх отримання чи виявлення; є) підпис особи, яка надала інформацію про злочин (у разі складання протоколу) та посадової особи оперативного підрозділу, яка отримала інформацію і склала відповідний протокол.

Складений за таких умов документ (протокол або рапорт про виявлення ознак злочину) виступає не лише законним приводом до початку

кримінально-процесуальної діяльності, а й підставою для проведення як оперативно-розшукових заходів, так і слідчих дій.

Про кожний факт отримання або виявлення заяви, повідомлення чи оперативно-розшукової інформації про злочин, їх реєстрацію та зміст керівник відповідного підрозділу (або посадова особа, яка тимчасово виконує його обов'язки) протягом доби письмово повідомляє прокурора.

Стаття 94-1. Підстави до порушення кримінальної справи

Кримінальна справа може бути порушена тільки в тих випадках, коли сукупність зібраних доказів свідчить про наявність вчиненої або такої, що підготовлюється кримінально карної події. Питання достатності доказів вирішується у кожному окремому випадку самостійно компетентною посадовою особою, яка приймає рішення про порушення кримінальної справи, за своїм внутрішнім переконанням, з урахуванням усієї сукупності отриманих або виявлених первинних матеріалів та обставин, які відомі на час прийняття рішення.

Обов'язковим є порушення кримінальної справи за фактами вибухів (у тому числі на підприємствах, шахтах тощо), авіакатастроф, затоплення морських човнів, дорожньо-транспортних пригод, пожеж тощо, внаслідок яких є людські жертви. З'ясування усіх необхідних обставин і прийняття обґрунтованого законного рішення як про закриття кримінальної справи, так і про подальше продовження кримінального процесу в таких випадках відбувається лише після проведення всебічного, повного і об'єктивного дослідження обставин справи.

Стаття 95. Заяви і повідомлення про злочин

Кожний громадянин або посадова особа, які володіють інформацією про злочин, мають право і обов'язок повідомити про нього усно чи письмово у будь-який правоохоронний орган.

Повідомлення представників влади, громадськості або окремих громадян, які затримали підозрювану особу на місці вчинення злочину або з поличним, можуть бути усними або письмовими.

В окремих випадках громадяни або посадові особи можуть повідомити компетентні органи про злочин телефоном, поштою, факсимільним зв'язком або будь-яким іншим, не забороненим законом способом, у тому числі конфіденційно (негласно).

Посадова особа правоохоронного органу, яка отримала заяву (повідомлення) про злочин офіційно, або негласно, в усіх випадках обов'язково складає протокол прийняття заяви (повідомлення) про злочин. Перед складанням протоколу посадова особа пересвідчується в особі заявника.

У протоколі заявник письмово попереджається про кримінальну відповідальність за завідомо неправдиве повідомлення про злочин. Заявнику письмово роз'яснюється, що він має право на нерозголошення даних про його особу на всіх стадіях кримінального судочинства, і про те, що отримана від нього інформація буде зафіксована у відповідності з

чинним законодавством та використана як докази на досудовому слідстві і в суді (під псевдонімом). У разі, якщо повідомлені відомості про злочин підтверджуються сукупністю інших, здобутих у кримінальному процесі доказів, то особа має право не приймати участь на досудовому слідстві та в судовому засіданні. У протокол докладно записуються усі відомості про подію, яка може містити ознаки злочину та інші дані, які також можуть свідчити про злочин. Зміст протоколу заявник засвідчує своїм підписом. За клопотанням заявника фактичні відомості про його особу та інші дані можуть не вказуватися під час реєстрації повідомлення про злочин. Протокол також підписує посадова особа, яка його склала.

Стаття 97. *Обов'язковість прийняття заяв і повідомлень про злочини і порядок їх розгляду*

Прокурор, слідчий, орган дізнання або суддя зобов'язані приймати заяви і повідомлення про вчинені або підготовлювані злочини, в тому числі і в справах, які не підлягають їх віданню.

Одночасно вони зобов'язані вжити всіх можливих заходів, щоб запобігти злочині або припинити його. За наявності відповідних підстав, що свідчать про реальну загрозу життю та здоров'ю особи, яка повідомила про злочин, слід вжити необхідних заходів для забезпечення безпеки заявника, а також членів його сім'ї та близьких родичів, якщо шляхом погроз або інших протиправних дій щодо них робляться спроби вплинути на заявника.

Заяви і повідомлення про злочини, що не віднесені до компетенції органу, який їх отримав, повинні бути негайно направлені за належністю.

Первинне вивчення заяви (повідомлення) про злочини здійснюється керівником відповідного слідчого підрозділу або безпосередньо прокурором, який її отримав. Вони визначають певного суб'єкта (слідчого) і доручають йому розгляд заяви.

Заява або повідомлення про злочин у разі необхідності можуть бути перевірені. Необхідність проведення перевірки заяви або повідомлення про злочин залежить від характеру відомостей, які в них містяться. Рішення щодо необхідності проведення перевірки у кожному окремому випадку приймається слідчим, якій розглядає заяву (повідомлення) про злочин.

З моменту початку кримінально-процесуальної діяльності, в разі необхідності, посадова особа, яка уповноважена вести кримінальний процес, має повноваження щодо проведення усіх без винятку слідчих дій, які скеровані на отримання та закріплення доказів, необхідних для вирішення питання про порушення або відмову в порушенні кримінальної справи. Окремі слідчі дії (освідування, відібрання зразків для експертного дослідження, особистий обшук) у невідкладних обставинах можуть бути проведені примусово за вмотивованою постановою слідчого, який несе відповідальність за її законність. Протягом доби слідчий повинен надати відповідному прокурору копію постанови.

В окремих випадках, під час розгляду заяв і повідомлень про посадові, економічні, податкові злочини, або злочини, внаслідок яких державі чи окремим громадянам завдані матеріальні збитки, або санкція яких передбачає конфіскацію майна, за вмотивованою постановою слідчого, до вирішення питання про порушення кримінальної справи, може бути накладений арешт на майно запідозреної особи, або на рахунок і активи певного підприємства чи установи. У разі прийняття подальшого рішення про порушення кримінальної справи вказані активи використовуються як засіб відшкодування збитків або майно, за рішенням суду підлягає конфіскації. У разі прийняття рішення про відмову у порушенні кримінальної справи, на підставі нової постанови слідчого арешт знімається.

Заяви, повідомлення або оперативно-розшукова інформація про злочини, що вчинені або готуються до порушення кримінальної справи, окрім вказаних вище засобів, можуть бути перевірені шляхом проведення оперативно-розшукової діяльності. Її застосування можливе при розгляді відомостей, як правило, про тяжкі та особливо тяжкі злочини, а також у випадках, коли пошук, отримання і фіксація фактичних даних про обставини злочину та осіб, що його вчинили здобути іншими процесуальними засобами ускладнено, неможливо чи недоцільно. При відсутності вказаних підстав, приймати рішення про перевірку заяви (повідомлення) або іншої інформації про злочин шляхом проведення оперативно-розшукових заходів забороняється.

Рішення про застосування правового режиму перевірки первинної інформації про злочин приймається слідчим або прокурором з урахуванням певних обставин: - характеру відомостей, які відомі на час отримання первинної інформації (злочин, що скоєний або такий, що готується, або той, що продовжується; ступень небезпеки і тяжкості; наявність загрози життю та здоров'ю окремих громадян тощо); - чи можливо шляхом проведення лише процесуальних (у тому числі й слідчих) дій (без застосування оперативно-розшукових заходів) вирішити необхідні питання і здобути докази для законного і обґрунтованого прийняття рішення про порушення кримінальної справи; - чи є підстави і необхідність для проведення перевірки такими засобами як гласного, так і негласного характеру, які дозволяють зберегти відомості про неї та її результати від окремої особи (осіб), відносно якої або за фактом чого вона проводиться; - чи не призведе проведення лише процесуальних перевірочних дій до знищення об'єктом перевірки доказів (документів, речових доказів, знярядь злочину тощо); - чи є можливість отримати необхідні недостатні відомості для прийняття рішення про порушення кримінальної справи шляхом проведення окремих оперативно-розшукових заходів, і якщо так, то яких саме.

Рішення про необхідність перевірки відкритих заяв або повідомлень про злочин із застосуванням оперативно-розшукової діяльності приймається прокурором або слідчим шляхом винесення відповідної постанови. Її

копія направляється керівнику відповідного оперативного підрозділу або органу дізнання. Копія такої постанови є підставою для заведення оперативно-розшукової справи та виконання в межах перевірки необхідних оперативно-розшукових заходів.

Перевірка із застосуванням ОРД обов'язково проводиться у кожному випадку слідчо-оперативною групою. Рішення про її створення приймається слідчим або прокурором шляхом відображення окремим пунктом в резолютивній частині зазначеної вище постанови. До складу слідчо-оперативної групи входить слідчий, якому доручений розгляд заяви (повідомлення) про злочин і оперативний працівник відповідного підрозділу, який здійснює оперативний супровід перевірки.

Під час розгляду заяв, повідомлень чи оперативно-розшукової інформації про злочин, слідчий має повноваження надати письмове доручення відповідним підрозділам на проведення оперативно-розшукових заходів.

Перевірка заяви (повідомлення) про злочин шляхом проведення оперативно-розшукової діяльності здійснюється у такому режимі, який виключає можливість розголошення відомостей про: її наявність, осіб, які її здійснюють, проведення процесуальних і оперативно-розшукових заходів та отриманих результатів. Розголошення вказаних відомостей може бути здійснено лише особисто слідчим, який вирішує питання про порушення кримінальної справи і лише в тому обсязі, у якому він вважає необхідним. Ознайомитися з матеріалами перевірки у необхідних випадках може лише особисто прокурор, який здійснює нагляд за законністю її проведення.

Необхідність проведення визначених у законодавчих актах України окремих оперативно-розшукових заходів вирішується, як правило, спільно слідчим і оперативним працівником, що є членами слідчо-оперативної групи. Оперативно-розшукові заходи, що обмежують конституційні права громадян проводяться лише з дозволу суду за погодженням з прокурором поданням керівника відповідного оперативного підрозділу, його заступника або слідчого. Постанова судді про надання такого дозволу вноситься і на неї може бути принесена апеляція з додержанням порядку і у випадках, передбачених статтями 177, 178 і 190 цього Кодексу.

Перевірка заяви або повідомлення про злочин шляхом проведення слідчих дій і витребування необхідних документів повинна бути проведена у мінімально обґрунтовані необхідні для цього строки, але не більше одного місяця. Якщо завершити перевірку у вказані строки, не уявляється можливим, її строк може бути продовжений до двох місяців – прокурором району (міста), прирівняним до нього прокурором чи їх заступником. Подальше продовження строку не допускається.

Перевірка заяви, повідомлення, оперативно-розшукової інформації про злочин шляхом проведення оперативно-розшукової діяльності повинна бути проведена у мінімально обґрунтовані необхідні для цього строки, але не більше шести місяців. У виключних випадках і в разі отри-

мання у ході проведення оперативно-розшукових заходів даних про участь особи у підготовці або вчиненні тяжкого та особливо тяжкого злочину, строк перевірки може бути продовжений прокурором Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя, прирівняними до них прокурорами чи їхніми заступниками до 12 місяців. Подальше продовження строку не допускається.

Критеріями визначення обґрунтованості мінімально необхідних для перевірки строків є: 1) складність та маскуваність злочинної події; 2) обсяг первинних відомостей про злочин; 3) ставлення учасників кримінального провадження до виконання своїх прав і обов'язків; 4) засоби й режим здійснення слідчим і органом дізнання перевірки первинної інформації про злочин; 5) обсяг доказів, які необхідні для обґрунтованого прийняття рішення про порушення або відмову у порушення кримінальної справи.

У кожному окремому випадку кінцеві терміни пов'язуються з виконанням останньої процесуальної дії або отримання результатів оперативно-розшукових заходів слідчим. З цього часу слідчий повинен протягом двох діб систематизувати, вивчити, опрацювати усі результати перевірки (у тому числі відомості, що отримані в результаті застосування оперативно-розшукових заходів), дати їм юридичну оцінку і прийняти відповідне кінцеве процесуальне рішення.

За результатами перевірки заяви, повідомлення або оперативно-розшукової інформації про злочин, орган дізнання, слідчий, прокурор в межах своєї компетенції зобов'язані прийняти одне з таких рішень:

- 1) порушити кримінальну справу;
- 2) відмовити в порушенні кримінальної справи.

Стаття 98. Порядок порушення кримінальної справи

При наявності приводів і підстав, зазначених у статтях 94 і 94-1 цього Кодексу, прокурор, слідчий, орган дізнання в межах своєї компетенції, зобов'язані винести постанову про порушення кримінальної справи. У постанові вказуються приводи і підстави до порушення кримінальної справи, коротка фабула злочинної події, наявність доказів, що обґрунтовують прийняття процесуального рішення, статтю кримінального закону, за ознаками якої порушується справа, а також даліше її спрямування. Кваліфікація події, відносно якої порушується кримінальна справа визначається сукупністю тих доказів, які мають на час порушення кримінальної справи. У ході досудового розслідування вона, залежно від окремих обставин, може змінюватися, але невід'ємно повинна бути пов'язана зі злочинном, за фактом якого порушена кримінальна справа.

У виключних випадках за фактами вибухів (у тому числі на підприємствах, шахтах тощо), авіакатастроф, затоплення морських човнів, дорожньо-транспортних пригод, пожеж тощо, внаслідок яких є людські жертви, кримінальна справа порушується за фактом події без її кваліфікації за пев-

ними статтями КК України. Кваліфікація події встановлюється під час досудового слідства.

Кримінальна справа порушується виключно за фактом виявлення ознак злочину.

У випадках, коли розголошення відомостей про подію, відносно якої порушується кримінальна справа, осіб, які до неї причетні і даних, що отримані в результаті перевірки (у тому числі із застосуванням оперативно-розшукових заходів) не бажане в інтересах слідства, - описова й резолютивна частини постанови можуть бути складені таким чином, що виключають витік зазначених відомостей.

Після порушення справи: 1) прокурор приймає її до свого провадження і провадить досудове слідство у повному обсязі; направляє справу для провадження досудового слідства або дізнання; 2) слідчий починає досудове слідство, а орган дізнання починає дізнання; 3) суд справу про злочин, зазначений у частині першій статті 27 цього Кодексу, призначає до розгляду.

Вважаємо, що запропоновані зміни виключають суперечливі питання, що виникають під час прийняття рішення про порушення кримінальної справи.

Використана література:

1. Горбачов В.П. Питання порушення кримінальної справи у проектах нового кримінально-процесуального кодексу // Проблеми правознавства та правоохоронної діяльності. - 2004. - № 1. - С. 129-145.

2. Кримінально-процесуальні аспекти оперативно-розшукової діяльності / Грошевий Ю.М., Дідоренко Е.А., Розовський Б.Г. // Право України. - 2003. - № 1. - С. 73-78.

3. Дубинский А.Я. Процессуальный порядок разрешения вопроса о возбуждении уголовного дела // Проблемы социалистической законности. - 1991. - Вып. 25. - С. 93-101.

4. Зеленецкий В.С. Возбуждение уголовного дела / НИИ изучения проблем преступности Акад. правовых наук Украины. - Харьков: Изд. "КримАрт", 1998. - 340 с.

5. Лобойко Л.М. Актуальні проблеми дослідчого кримінального процесу: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.09 "Кримінальний процес і криміналістика; судова експертиза" / Лобойко Леонід Миколайович. - Х.: НЮАУ, 1997. - 18 с.

6. Лук`янчиков Є.Д. Методологічні засади інформаційного забезпечення розслідування злочинів: Монографія. - К.: Нац. акад. внутр. справ України, 2005. - 360 с.

7. Михайленко А.Р. Расследование преступлений: законность и обеспечение прав граждан. Научно-практическое издание / А.Р.Михайленко. - Киев: Юринком Интер, 1999. - 448 с.